ବିରପ୍ପା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ

(ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 682/2006)

28, ଜୁଲାଇ 2010

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ ସି. କେ. ପ୍ରସାଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 302-ହତ୍ୟା-ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ-ତିନି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ-ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା A- 1କୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଦୋଷ ମୁକ୍ତ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ A- 1ର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର A-2 ବାବଦ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ A-1 ଭଳି ସମାନ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଭଲ ଭାବେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ କେବଳ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ସେଠାରେ ଏପରି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ-ସାନି ମାମଲାରେ, PW.1ର ଆଚରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅପ୍ରାକୃତିକ ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନକ କରିଥାଏ-ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 6ଟାରେ ଗାଁଠାରୁ ଅଧା କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ଏକ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଜନବହୁଳ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା 6ଟାରେ ଘରକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ରାତି 8ଟାରେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଫେରିଥିଲେ-ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ସେ ଖୋଜାଖୋଜି ସମୟରେ ଦେଖିଥିବା ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ପଡ଼ୋଶୀ ଅଞ୍ଚଳରୁ ସେ କରିଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହି ନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ରାସ୍ତାରେ ଅନେକ ଦୋକାନ ଏବଂ ଆବାସିକ ଘର ଥିଲା-ସେଥିପାଇଁ, PW.1 ବୋଧହୁଏ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷୀ ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୃତଦେହ ଠାବ ହେବା ପରେ ହିଁ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ-ଏହା ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ-PW.1 ର ସାକ୍ଷରେ ଏହା ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ଯେ ସେ 9:00 ରେ ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ-କୌତୁହଳର

ବିଷୟ, ଯେ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. 2.00pm ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟିକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଳମ୍ବରେ ଏଫ.ଆଇ.ଆର ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ଏକ ଭୁଲ ଥିଲା - କିନ୍ତୁ, ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ବାସଭବନରେ ସନ୍ଧ୍ୟା 5.55 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ମାତ୍ର ଅଧ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିଲା - ତେଣୁ, ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ଯେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 5.30 କିମ୍ବା 5.45 ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମୃତଦେହ ଅଣାଯାଇଥିଲା - CW.6 ଙ୍କୁ, ଯଦିଓ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି PW ଭାବରେ ହାଜର କରାଯାଇ ନଥିଲା- ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିବା PW-11, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କିଛି ଦିନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଜେରା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ବୟାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ-ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ସାକ୍ଷୀ ନିଜ ବୟାନରୁ ଓହରି ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ - ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସାମୂହିକ ପଠନ ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ କାଏମ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ- ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି - ପ୍ରମାଣ - ଏକକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 682/2006 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1332/2003 ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 123/2004ରେ ବାଙ୍ଗାଲୋର ସ୍ଥିତ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 05.12.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜେଶ ମହାଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସଞ୍ଜୟ ଆର. ହେଗଡେ, ରମେଶ କେ. ମିଶ୍ର, କେ. ଯୋଶୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

ଏହି ଆବେଦନ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ:

ମୃତ ଗୁଲପ୍ପା, କରେପ୍ପା ଗଦାଡ (PW.1) ଏବଂ ରାମପ୍ପା ଗଦାଡ (CW- 6) ଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାମଖଣ୍ଡି ତାଲୁକର କୁନୁର ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ବଗିଚାରେ ଅଲଗା ରହୁଥିଲେ । ଅଗଷ୍ଟ 2002 ର ପ୍ରାୟ ଚାରି ମାସ ପୂର୍ବରୁ A.1 ବିରପ୍ପାଙ୍କ ପିତା କରେପ୍ପା ରଙ୍ଗପ୍ପା କୋଟେଙ୍କୁ କୁନୁର ଗାଁର ଏକ କୂଅରୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏକ ଆକସ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁ ନା ହତ୍ୟା ତାହା ଜଣା ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗୁଜବ ଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ମୃତ ଗୁଲପ୍ପା ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହି ଗୁଜବ ବିରପ୍ପା, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1, ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତିକ୍ତତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଦିନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । 8 ଅଗଷ୍ଟ 2002 ରେ, ଯାହା ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ଥିଲା, ମୃତକ, କାଳୀ ଦେବୀ ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରାୟ 4 ଟା ବେଳେ ତାଙ୍କ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ନିକଟସ୍ଥ ଚା ଦୋକାନରେ ଚା ପିଇବାକୁ ବସିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବିରପ୍ପା, ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ କରେପ୍ପା A.2 ଏବଂ ମୁତ୍ତପ୍ପା A.3 ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ମୁତପ୍ପା ମଧ୍ୟ ଏକ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେହେତୁ ଏହା ଅମାବାସ୍ୟା ଦିବସ ଥିଲା ଏବଂ ଦେବୀଙ୍କୁ ଏକ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଥିଲା, ଗୁଲପ୍ପା ସେହି ବଳିଦାନ ହେବା ଉଚିତ । ଏହା କରେପ୍ପା (PW.1) ଏବଂ ଗୁଲପ୍ପାଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ହୁଲିଆଲ ରାସ୍ତା ଆଡକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ତେବେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଛା କରିଥିଲେ ଏବଂ କରେପ୍ପା ମୃତକଙ୍କୁ ଧରିଥିବା ବେଳେ, ବିରପ୍ପା ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ । କରେପ୍ପା (PW.1) ତାଙ୍କ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଘଟଣା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ରାମପ୍ପାଙ୍କୁ ଏବଂ ଗୁଲପ୍ପାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଶିବକ୍କା (PW.11) ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ରାତିରେ ଗୁଲପ୍ପାଙ୍କ ଠିକଣା ଖୋଜିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସକାଳ ୨ଟାରେ ହିଁ ସେମାନେ ଜଣେ ଡେରାପ୍ପା ଶିବରାମଚିଙ୍କ ଆଖୁ କ୍ଷେତରେ ତାଙ୍କ ମୃତଦେହ ପାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ବେକ ଶରୀରରୁ ପ୍ରାୟ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାପରେ କରେପ୍ପା (PW.1) ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡି ପୋଲିସ ଥାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 2ଟା ବେଳେ ମାଲାକାପ୍ପା ସିଦାପ୍ପା ମାଲାବାଗି (PW.12) ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ସମପଠନୀୟ, ଧାରା 302,ଧାରା 201 ଏବଂ ଧାରା 109 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ମୃତଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 9 ଅଗଷ୍ଟ 2002 ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା 5:45 ରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ A.1 ଏବଂ A.2

କୁ 10 ଅଗଷ୍ଟ 2002 ରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ସମପାଠନୀୟ ଧାରା 302/201 ଏବଂ 109 ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 109 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ A.3 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ।

ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ PW.1 ର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିରପ୍ପାଙ୍କୁ ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିବାବେଳେ କରେପ୍ପା A.2 ଏବଂA.3 କୁ ଏହି ଆଧାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରୋପ କରାଯାଇନଥିଲା ।

ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିରପ୍ପାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 କରେପ୍ପାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ପ୍ରକାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ତୃତୀୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୁତ୍ତପ୍ପାଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 380 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ସିଧାସଳଖ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଜେଶ ମହାଲେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନେକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ PW.1 ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସାକ୍ଷୀ ଯିଏ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେ ଏହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ବହୁ ପରେ ତାଙ୍କୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ବିଳମ୍ବ ପରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ PW.1ର ବିବୃତି ପାଇଁ କିଛି ସମର୍ଥନ ମୃତଙ୍କ ପତ୍ନୀ PW.11 ର ସମସାମୟିକ ସାକ୍ଷରୁ ମିଳିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ମହିଳା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସକୁ ଦେଇଥିବା ବିବୃତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ତେବେ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସଞ୍ଜୟ ହେଗଡେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ PW.1 ର ସାକ୍ଷ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସକୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଛି କାରଣ ସେ ଗାଁକୁ ଧାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ମୃତଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଘଟଣା ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଥିଲେ, ସାରା ରାତି ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଖୋଜାଖୋଜି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରଦିନ ସକାଳେ ମୃତଦେହ ମିଳିବା ପରେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 2ଟା ବେଳେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତରେ ଏହାର ତ୍ୱରିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ବିବୃତ୍ତିକୁ ମଜବୁତ କରିଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ବିଚାର କରିଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ କେବଳ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଏହିପରି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ PW.1 ର ଆଚରଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅପ୍ରାକୃତିକ ଥିଲା ଯାହା ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନକ କରେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ବୃତାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 6ଟାରେ ଗାଁଠାରୁ ଅଧା କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଏବଂ ଜନବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳରେ (ଯେହେତୁ କୋନ୍ନୁର ଏକ ବଡ଼ ଗାଁ ଥିଲା) ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା 6ଟାରେ ଘରକୁ ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ରାତି 8ଟାରେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଫେରିଥିଲେ । PW.1 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଖୋଜାଖୋଜି ସମୟରେ ସେ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିବା ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ଠାରୁ ସେ କରିଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହି ନାହାଁନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ଔଷଧ ଦୋକାନ, ଏକ ଚା ଦୋକାନ, ଏକ ମଦ ଦୋକାନ ଏବଂ ଏକ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ରାସ୍ତା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା କ୍ଷେତରେ ଅନେକ ଆବାସିକ ଘର ଥିଲା । ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ PW.1 ବୋଧହୁଏ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ମୃତଦେହ ଉଦ୍ଧାର ହେବା ପରେ ହିଁ ସେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ସମ୍ଭବତଃ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । PW.1 ର ପ୍ରମାଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ସେ ସକାଳ 9ଟାରେ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇଥିଲେ । କୌତୁହଳର ବିଷୟ, କିନ୍ତୁ ଅପରାହ୍ନ 2ଟାରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ

କରାଯାଇଥିଲା । ବିଳମ୍ବରେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବା ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଭୁଲ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟିକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହି ତର୍କର କିଛି ଯଥାର୍ଥତା ମିଳିପାରିଥାନ୍ତା । ତେବେ PW.9ଙ୍କ ସାକ୍ଷରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ଯେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପୋଲିସ କନେଷ୍ଟବଳ ସନ୍ଧ୍ୟା 5.55 ରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ବାସଭବନ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ମାତ୍ର ଅଧା କିଲୋମିଟର ଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ଶ୍ରୀ ମହାଲେଙ୍କ ତର୍କରେ କିଛି ମର୍ମ ପାଇଛୁ ଯେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ପ୍ରକୃତରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 5ଟା 30 କିମ୍ବା 5ଟା 45ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ମୃତଦେହ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇ ରାମପ୍ପା (CW.6) PW.1ର ସାକ୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ବୃତାନ୍ତରୁ ରୁ କିଛି ପ୍ରମାଣ ମିଳିପାରିଥାନ୍ତା । CW.6 କୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ PW ଭାବରେ ହାଜର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ମୃତ ଶିବଜ୍ଜାଙ୍କ ପତ୍ନୀ PW.11 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କିଛି ଦିନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଜେରା ପାଇଁ ଡକାଗଲା, ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ବୟାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲେ:

" ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କିପରି ହେଲା ଏବଂ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ କିଏ ହତ୍ୟା କଲା, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ନାହିଁ । କିଏ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି ସେ ବିଷୟରେ କରେପ୍ପା ମୋତେ ସୂଚନା ଦେଇନଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କେହି ମୋତେ ଜଣାଇନଥିଲେ ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷରୁ ଓହରିରିଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଅନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ଅସ୍ଥିର ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମ ପାଖରେ ଏହାକୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ଆଘାତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରକଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସଂକଳିତ ପଠନ ଆଧାରରେ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ହେପାଜତରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।

ଆର୍. ପି   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।